

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 10

БЕОГРАД, 8 МАРТ 1941. ГОД.

ГОДИНА XIII

Садржај:

Југословенски Лојд а. д., Сплит — Загреб
Elektro-Makiš а. д. — Beograd
Opšta трговинска банка — Beograd

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ЛОЈД А. Д., СПЛИТ — ЗАГРЕБ

Већ смо имали прилику да нагласимо да наша трговачка морнарица не живи од домаћег увоза и извоза, него од њеног учешћа у транспортима за потребе страних земаља. Увоза и извоза који иде поморским путем данас, због ванредних прилика, више готово ни немамо, али су наша паробродарска друштва и онај од пре рата својим бродовима могла да изврше за непуна два месеца. То значи да наша трговачка морнарица мора да плови и да се изнајмљује страним утоваритељима, без обзира на ратно стање на мору. Другог избора немамо, јер не можемо због могућих опасности осудити преко пет шестина наших бродова да остану у распреди за читаво неизвесно време, док рат буде трајао. Још мање можемо да за цело то време оставимо без запослења и зараде наше поморце, који се махом регрутују из пасивних крајева.

То не значи да су наша паробродарска друштва тражила опасности и јурила за најunosнијим пословима. Напротив, Треба им одати признање, што су често жртвовала и своје оправдане интересе клонећи се рада за ратне странке, који је, иначе, заиста најunosнији. Не само да ни једно од наших великих паробродарских друштава није извредило дужности које нам намеће наша неутралност, него су се она свим силама старала да раде само за неутралне земље, и то по могућности само у морима која су удаљена од подручја чешћих ратних операција. Тако је у прошлој години и већи део бродова који припадају Југословенском Лојду пловио само по Пацифику и Индијском океану.

Само силом прилика и сасвим изузетно, када никаког другог избора није било, поједине јединице овог друштва морале су залазити и у воде веће опасности, којима, као што је познато, од средине прошле године припада и Средоземно море, односно једини поморски пут који нас везује са океанима. Ни једна неутрална трговачка морнарица, па ни југословенска, није била поштеђена губитака на бродовима. То се лако може разумети, када се има у виду чињеница да се излажу опасности, да буду торпедовани не само бродови који припадају ратујућим земаљама, него чак и сани неутрални бродови који не раде ни за једну ратну странку. Услед операција ратних странака страдала су у прошлој години и три брода која су припадала Југословенском Лојду. То су пароброди „Иво Рачић“, „Изглед“ и „Прерадовић“, који сви спадају по градњи међу старије, а по тонажи међу мање друштвене јединице. Срећом код све ове три незгоде није страдао ни један живот наших помораца.

Опасности којима је због рата изложено поморство свих држава као основни проблем данашњег поморског пословања постављају проблем ратног осигурања бродова и људства. Премије ратног осигурања биле су у сталном порасту, а у многим случајевима достигле су управо неподношљиве висине. Југословенски Лојд се је ипак побринуо за то да буду осигурани за свако путовање сви његови бродови и сви наши поморци који на њима раде. Осигурана су била и поменута три пароброда која су у прошлој години изгубљена. Примљене накнаде штете од осигуравајућих друштава употребљене су у циљу обнове друштвеног бродовља у скорој будућности. За исти циљ послужиле и износи примљени за продате путничке пароброде „Праљица Марија“ и „Принцеза Олга“. Први су преузели Французи, а други Португизи уз повољне услове за Југословенски Лојд. С обзиром на проширење рата и на Средоземно море, а и пре тога, дошло је до немогућности искоришћавања свих великих луксузних путничких пароброда, тако да Друштву заиста није ништа друго преостало него да их прода. Друштво није ни смело пропуштити изузетно повољну прилику која му се пружила, јер би ти пароброди, иначе, за цело време рата и поратног сређивања прилика морали остати у распреди, а после би се, због истека времена и старости, ипак морали продати, и то за неупоредиво ниже цене.

Као што је нашим читаоцима познато, Југословенски Лојд је одржавао редовну месечну пругу између домаћих пристаништа и Јужне Америке. Последње путовање извршено је у марту 1940, а тада је престао и десетогодишњи уговор који је 1940 закључен са државом. Због рата једносни уговор није обновљен. Међутим, иако је до рата дошло на око 7 месеци пре истека уговора, Југословенски Лојд је упркос сметњама изазваним ратом своју обавезу из уговора извршио у целости и до краја. Постоји оправдана нада да ће пионирски десетогодишњи рад на тој пруги остати сачуван нашој привреди и након рата.

Рачун изравњања

Активa	1937	1938	1939	1940
	у хиљадама динара			
Пароброди	124.826	125.642	76.233	167.837
Ивестиције	26.995	18.644	23.491	2.865
Намештај	112	129	150	160
Банке и благајне	11.148	3.837	6.465	22.248
Дужници разни	7.721	34.187	106.421	121.837

Пасива				
Главница	60.000	60.000	60.000	120.000
Резервни фонд	3.053	19.551	21.340	23.347
Фонд за осигурање	240	1.500	2.000	3.000
Амортиз. фонд	43.494	53.949	63.495	76.082
Резерва за порез	—	—	11.447	12.500
Повериоци	24.675	20.410	22.690	60.134
Добитак	39.340	27.029	31.789	43.884
Збир биланса	170.802	182.439	212.761	338.947

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Пренос на главн.	—	—	—	373
Поправци за класу	2.243	3.611	1.259	946
Управни трошкови	2.585	2.513	2.477	2.814
Порези, таксе и допр.	—	—	1.882	26.347
Фонд за осигурање	240	1.260	500	1.000
Амортизациони фонд	15.610	10.455	9.546	12.588
Резервни фонд	1.773	15.552	1.789	2.007
Резерва за порез	—	—	11.447	1.053
Чисти добитак	39.340	27.029	31.789	43.884

Приходи

Пренос добитка	5.659	18.827	9.253	7.174
Приход пословања	56.132	41.593	51.437	83.838
Збир прихода	61.791	60.420	60.690	91.012

Биланс за 1940 знатно се разликује од оног за претходну годину због ревалоризације друштвеног бродовља и извршеног повишења главнице са 60 на 120 мил. дин. Набавна вредност друштвених бродова износила је око 300 мил. динара. У билансу за 1933, пре него што је Друштво прешло на билансирање у законској динарској валути, они су били исказани са 24,2 мил. златних динара. Приликом претварања главнице из златних у папирне динаре, које је извршено у току 1935, дакле у времену када је криза наше трговачке морнарице била на врхунцу, за прерачун вредности бродовља узета је релација између златног и папирног динара од 1 према 4, док је она већ према тадашњем фактичном стању била готово као 1 према 16. То значи да су у билансима за 1935 и следеће године вредност бродовља и главница биле исказиване сувише ниским износима. Да би се то исправило, ванредни збор акционара, одржан у децембру 1939, је овластио Управу да изврши повишење друштвене главнице са 60 на максимално 150 мил. дин., с тим да у ту сврху употреби потребни износ од суме за коју су у 1934 и 1935 приликом прерачунавања златних динара у папирне биле смањене вредност бродовља повишењем главнице на 120 мил. дин. фактичко стање се није изменило. Само је биланс добио други изглед, који одговара стварним приликама.

Поред главнице од 120 мил. дин. Друштво има и резервни фонд од 23,3 мил., као и фонд за осигурање од 3 мил., који такође треба убројити међу сопствена средства. Фонд амортизације износи 76,08 мил. дин. Њиме су паробродови и инвестиције покривени са око 39%. У 1939 образована је и резерва за порез, у коју је био унет износ од 11,44 мил. Крајем прошле године ова резерва је попуњена до износа од 12,5 мил. дин. Из овога произлази да главница са свима фондовима и резервама достиже висину од 235 мил. дин. Ако се томе дода и неподељени остатак прошлогодишње добити од 6,9 мил., долази се до износа од близу 242 мил., што значи да су фондови и резерве, рачунајући ту, додуше, и амортизационе фондове, по величини готово једнаки као и сама главница. Повериоци изnose 60 мил., за 37,4 мил. дин. више него крајем претходне године.

Највећу позицију у активи претстављају паробродови који су билансирани са 167,8 мил. дин., тако да на њих от-

пада 49,5% целе активе. Значајну улогу играју и „дужници“, јер на њих отпада скоро 36% целе активе односно 121,8 мил. дин. Већи део тог износа претставља средства намењена обнављању и попуни друштвеног бродовља. Извесне нове јединице су поручене, па су се бродоградилштима морале дати аконтације. Ни од осигуравајућих друштава није, можда, још наплаћена цела накнада штете за већ споменути три пароброда која су изгубљена у прошлој години. Иначе, „дужници“ који се односе на редовно пословање играју сасвим безначајну улогу. Готовина у بلاгајни и код банака билансирана је са 22,2 мил. дин. „Инвестиције“ износе 26,8 мил. Преко овог рачуна књижен је учешће Југословенског Лојда у „Прекоморској пловидби д. д.“, а затим вредност познатог хотела Ексцелзор у Дубровнику, који је у циљу унапређења туризма набављен још у 1938, да би преко зиме 1938-39 био срушен и да би се на његовом месту подигао један знатно већи хотел са најмодернијим уређајем. У току 1939, кратко време пре почетка рата у Европи, градња је довршена.

Приходи од пословања износили су 83,8 мил., за 32,4 мил. више него у претходној години. Међутим, преко 75% тог вишка апсорбовано је повећањем издатака за јавне дажбине. Добитак је осетно смањен нарочито због увећања ванредног доприноса од 1 шилинга месечно од сваке тоне носивости, који паробродарска друштва, почевши од 1 јануара 1940, морају плаћати држави, и то у девизама. Приходи од паробродарства претстављају знатну позицију у нашем платном билансу. Југословенски Лојд унео је у току прошле године у земљу девиза у округлим износима од 250 хиљ. енглеских фунти и 300 хиљ. америчких долара, који су предати Народној банци. По званичном курсу то износи преко 70 мил. динара. Управни трошкови повећани су само незнатно, а дотација амортизационим фондовима износила је 12,5 мил., за 3 мил. дин. више него у претходној односно за 3 мил. дин. мање него у 1937 години, што значи да прошлогодишња дотација амортизационим фондовима није већа од нормалне (7½% од књижене вредности пароброда).

Заједно са преносом од 9,25 мил. дин. из претходне године чисти добитак износи 43,88 мил. Од тога се преноси 6,97 мил. дин. на нови рачун, док је за тантијему члановима оба одбора употребљено 915 хиљ., а за дивиденду 36 мил. Још пре закључка унет је у резервни фонд износ од 2 мил., а у резерву за пореске обавезе 1,05 мил. дин., чиме је ова, као што је већ споменуто, достигла висину од 12,5 мил. дин.

У управи су господа: Божо Банац, Карло Банац, д-р Андро Гилић, д-р Мише Колин и д-р Јозо Подује. Чла нови надзорног одбора су господа: Инж. Дане Матошић, Сава Миљановић и Марко Руско.

ELEKTRO-MAKIŠ A. D. — BEOGRAD

Prilike pod kojima je električna industrija radila u prošloj godini nisu bile povoljne. Potrošnja električne energije je, doduše, porasla u odnosu na prethodnu godinu. S obzirom na činjenicu da neke elektrogradnje većih razmera nisu izvođene, to znači da je kapacitet postojećih energijskih izvora bio iskorišćen. Nasuprot toj povoljnoj činjenici stoji međutim sve veći disparitet između troškova proizvodnje električne industrije i prodajnih cena. Kao što sasvim tačno primećuje Uprava Elektro-Makiša u svom poslednjem izveštaju »Električna industrija proizvodi danas energiju pod režimom inflacionističkih cena, dok istu i dalje prodaje po cenama formiranim u periodu deflacije.« Iako ugovori sa opštinama, predviđaju izričite klauzule za slučaj poremećaja vrednosti ekonomskih dobara, iako su te ugovorne klauzule u

prošlosti primenljivane, kad je cene trebalo sniziti, ipak danas električna preduzeća nailaze na nesavladljive smetnje kada te ugovorne cene treba dovesti u sklad sa sadašnjim ekonomskim prilikama u zemlji. Razume se da to ozbiljno ugrožava prosperitet električne industrije.

Kada se od opština i nadzornih vlasti traži saglasnost za povećanje cena, one obično odgovaraju »da je elektricitet primarna potreba širokih narodnih slojeva i da mu se zato cene ne mogu povećavati«, kao da hleb nije još primarnija potreba, pa su mu cene ipak udvostručene. Uprava Elektro-Makiša na potpuno dokumentovan način dokazuje da bi današnje tarife električne energije za priključke, zbog opšteg poskupljenja proizvodnih troškova, morale pretrpeti povišenje cena prema predratnim za 52%. Kako talas povećanja proizvodnih troškova nije još zaustavljen, situacija postaje za električnu industriju iz dana u dan sve nepovoljnija.

Pomenutim povećanjem proizvodnih troškova osetno je pogođen i Elektro-Makiš. Da glavni energijski izvor nije premešten na samo rudište, uprkos porasta isporučene energije za 26,3% i uprkos delimično amortizovanih investicijama i zamašnim sopstvenim sredstvima koja su u nje uložena, preduzeće ne bi bilo u stanju da izvrši ni redovne amortizacije investicija, o kamati na uloženi kapital da se i ne govori. Podizanjem centrale u Vreocima preduzeće je dobilo vrlo povoljan izvor pogonske energije za jednu oblast velikog prostranstva. Njegova ekonomičnost zasniva se na izvršenoj racionalizaciji rada putem koncentracije masovne proizvodnje na jednom mestu. Tom koncentracijom smanjeni su i investicioni troškovi do najniže granice.

Rashodi	Račun gubitka i dobitka			
	1937	1938	1939	1940
	u hiljadama dinara			
Troškovi proizvodnje	6.236	5.753	8.100	10.996
Porezi	552	707	1.114	1.167
Kamate i provizije	771	1.196	1.316	1.374
Amortizacije od invest.	4.008	5.979	8.567	7.491
Otpisi	30	11	62	30
Čista dobit	7	524	2.222	3.666
Od toga se deli:				
Rez. fondu	—	26	133	186
Fondu za pov. glav.	7	497	1.678	2.764
Penzionom fondu	—	—	22	36
Tantijema	—	—	389	642
Fondu za pronalaskе	—	—	—	37
Prihodi				
Od prodaje el. struje	11.251	13.744	21.326	24.277
Od kirije strujomera	303	342	43	422
Razni prihodi	50	87	12	25
Zbir prihoda i rashoda	11.604	14.170	21.381	24.724

Ukupni priraštaj potrošnje električne energije u 1940 prema 1939 godini iznosi 26,3%. Za poslednje dve godine, dakle u odnosu na 1938, priraštaj potrošnje iznosio je 164%, najvećim delom usled akvizicije u novoj šumadijskoj oblasti. Inače, u proš.oj godini bio je dosta jak i priraštaj potrošnje u seoskom području, delom zbog permanentne oskudice petroleja i povećanja njegovih cena, a delom zbog povoljne konjunktura za agrarne produkte. Prošlogodišnji prihodi od prodaje električne struje iznosili su 24,27 mil. din., za 2,95 mil. više od onih iz prethodne godine. Dakle, povećanje iznosi nepunih 14% pri više isporučenoj energiji od 26,3%. To znači da su prosečne prodajne cene i u proš.oj godini snižene za preko 10%.

Nasuprot povišenju prihoda od prodaje za 2,95 mil. din. prema prethodnoj godini, došlo je i do istovremenog ozbiljnog povećanja promenljivih troškova za proizvodnju i razvođenje električne energije za skoro 2,9 mil. din. To znači da je

skoro celokupan višak prihoda apsorbovan povećanjem promenljivih proizvodnih troškova. Ova činjenica jasno pokazuje da ni Elektro-Makiš, uprkos najpotpunijoj racionalizaciji i maksimalnoj ekonomičnosti rada, ne može više da ostane kod cena koje su formirane u periodu deflacije. Inače odnos troškova proizvodnje ovog preduzeća u proš.oj godini, ne računajući javne terete, prema obrtu energije u dinarima bio je 445 prema 1.000, dok je u prethodnoj godini iznosio 386 prema 1.000. To je povećanje od preko 15%. Umesto da proizvodni troškovi opadaju srazmerno povećanoj potrošnji, oni su dejstvom spoljnih faktora porasli, a prosečne prodajne cene su smanjene, umesto da budu takođe povećane.

Aktiva	Račun izravnanja			
	1937	1938	1939	1940
	u hiljadama dinara			
Gotovina	170	237	216	189
Hartije od vrednosti	608	609	8	9
Vrednost rez. fonda	605	450	1.500	1.500
Dužn. za inst. i struju	2.635	2.779	3.471	4.782
Centrala Vreoci	15.076	15.810	23.767	25.898
Centrala Makiš	14.579	14.394	14.652	14.803
Centrala Šabac	6.293	6.453	6.490	6.560
Dalekovodi	26.296	34.542	39.421	44.166
Strujomeri	1.437	1.535	1.646	1.903
Alat, pribor, nam.	534	697	778	1.093
Razna aktiva	—	—	—	40
Pasiva				
Glavnica	15.000	15.000	15.000	15.000
Fondovi:				
Stalni rezervni	650	710	854	1.100
Za pov. glavnice	1.959	2.457	4.134	6.899
Penzioni	91	91	113	150
Za pronalaskе	66	66	89	120
Kurs razl. hartija	115	98	448	448
Amortizacioni	26.604	32.583	41.142	48.633
Fondovi i glavnica	44.486	51.005	61.780	72.350
Trg.-ind. banka	17.350	22.536	22.302	25.229
Obaveze po otv. rač.	4.291	3.603	4.680	2.273
Akcepti	1.786	—	2.419	—
Tantijema	—	—	389	642
Kaucije na potr. struje	321	361	389	450
Ostave, kauc., gar.	23.903	28.852	28.290	28.302
Zbir bilansa	92.137	106.359	120.250	129.246
Ukupna sredstva	68.234	77.506	91.959	100.944

Zbir bilansa iznosi 129,2 mil. din. Ako se izdvoje »ostave, kaucije i garancije«, koje se javljaju sa jednakim iznosom u aktivi i u pasivi, vidi se da aktiva u stvari iznosi 100,9 mil. din., za 9 mil. više nego krajem prethodne godine odnosno za 60,6 mil. din. više nego pre pet godina (krajem 1935). Oko 93,5% cele aktive odnosno 94,4 mil. din. otpada na investicije. Krajem 1935 investicije su bile bilansirane sa 36 mil. din. Vrednost dalekovoda iskazana je u poslednjem bilansu sa 44,16 mil. din., što znači da na njih otpada skoro 47% vrednosti svih investicija. Daljih 27,5% ukupne vrednosti investicija otpada na centralu u Vreocima, 15,5% na centralu u Makišu i skoro 7% na centralu u Šapcu. U proš.oj godini investicije su povećane za 7,7 mil., poglavito kod elektrovoda i centrale u Vreocima.

Na strani pasive vidimo da ukupne obaveze Elektro-Makiša, računajući tu primljene kaucije za potrošnju struje i tantijema, jedva prelaze 28 mil. din. Od toga otpada 25,2 mil. na potraživanje matice, Trgovačko-industrijske banke, i cigla 2,27 mil. din. na ostale poverioce. U proš.oj godini u odnosu na prethodnu obavezu prema matici je povećana za skoro 3 mil., dok su potraživanja ostalih poverilaca smanjena za oko 5 mil. din. Amortizacioni fondovi iznose 48,6 mil.

danas već premašuju 50% vrednosti ukupnih investicija. Amortizacioni fondovi Elektro-Makiša uvek su dotirani izdašno, tako da su njima, u stvari, već u celosti pokrivena sve investicije koje su nabavljene pre 1937 godine. Blagodareći predostrožnoj poslovnoj politici Trgovačko-industrijske banke, i ostali fondovi Elektro-Makiša dostigli su visinu od 8,7 mil. din., što pretstavlja preko 58% njegove osnovne glavnice.

Po izvršenim otpisima investicija u prošloj godini je preostao čisti dobitak od 3 mil. 666 hilj. Od toga je upotrebjeno 3,02 mil. za jačanje fondova i 640 hilj. din. za tantijeme članovima oba odbora i činovništvu.

U upravi su gospoda: Vaso T. Knežević (pretsednik), Aleksandar R. Pavlović, Miloje Ž. Radošević, Andreja Tošić, Aleksandar T. Tadić, Inž. Petar Purišić (tehnički direktor) i Milorađ T. Tadić (administrativni direktor). U nadzornom odboru bila su gospoda: Kosta Mijatović (pretsednik), Nikola Stevanović (potpretsednik), Božidar Živković, Sveta J. Stanković i poč. Petar M. Milenković.

OPŠTA TRGOVINSKA BANKA — BEOGRAD

Smrću poč. Aleksandra J. Jovanovića-Resavca i Opšta trgovinska banka pretrpela je težak udarac, jer je on bio ne samo njen osnivač, dugogodišnji član i pretsednik upravnog odbora, nego, pored svog brata Radisava, i njezin najjači stub. Najveći deo zasluge za bančin prosperitet, uspeh i renome koji ona uživa, pripada upravo počivšem Aleksandru, koji joj nije samo prolazno stavljao na raspoloženje svoje bogato iskustvo i znanje, nego je proveo svoje najbolje godine radeći neprekidno, neumorno, predano i istrajno na njezinom unapređenju.

Čitaocima naših analiza bilansa već su poznate glavne odlike Opšte trgovinske banke. To je zavod srednje veličine, sa glavnicom od 10 miliona, vrlo okretan i pun inicijative. Bančina uprava nije samo okretna i energična, već i neobično predostrožna. Blagodareći tome, Banka je sačuvana od iznenađenja i u najtežim fazama naše bankarske krize. S obzirom na neizvesni razvitak događaja, njezino poslovanje u pretprošloj i prošloj godini obavljano je sa maksimalnom obazrivošću i uzdržljivošću. Ipak su stalnim komitentima i u prošloj godini, i pored svih teškoća, stavljeni na raspoloženje potrebni im krediti. Ulozi su uredno isplaćivani, a rezultat poslovanja bio je zadovoljavajući.

Radi ocene bančine poslovne strukture dovoljno je baciti pažljiv pogled na sledeću uporednu tablicu bilansa:

Aktiva	1937	1938	1939	1940
	u hiljadama dinara			
Gotovina	666	1.182	2.879	1.771
Menice	3.599	3.310	5.088	3.551
Zaloge	33	52	16	40
Dužnici po tek. rač.	20.258	18.231	14.221	19.096
Hartije od vrednosti	3.299	3.411	4.805	4.221
Hartije rez. fonda	964	1.025	1.479	1.483
Nameštaj	1 din.	1 din.	1 din.	36
Nepokretnosti	—	—	—	340
Pasiva				
Glavnica	10.000	10.000	10.000	10.000
Rezervni fond	1.062	1.270	1.461	1.714
Spec. rez. fond	600	700	850	1.100
Fond kursne razlike	491	668	623	565
Ulozi	6.361	6.506	5.842	3.850
Poverioci	2.808	1.147	743	2.567
Reesk. menice	6.504	5.717	7.846	9.436
Razna pasiva	201	226	232	253
Dividenda	700	800	700	800
Prenos dobiti	92	178	199	253
Kaucije i sl.	53.695	56.900	123.274	86.824

Zbir bilansa	82.514	84.112	151.762	117.362
Obrtni kapital	28.819	27.212	28.488	30.538
Rashodi				
Kamata	784	820	556	807
Troškovi	632	849	1.210	1.238
Otpis nameštaja	45	—	—	9
Otp. nenapl. potraž.	9	19	9	12
Ostali otpisi	—	—	—	6
Čisti dobitak	1.163	1.389	1.312	1.654
Prihodi				
Prenos dobiti	35	92	178	190
Od efekata	181	208	209	356
Kamata	2.061	2.298	1.793	2.275
Provizija	344	453	886	896
Napl. otpis. potraž.	12	26	21	20
Od nepokr.	—	—	—	16
Zbir prihoda-rashoda	2.634	3.077	3.088	3.727
Dividenda	7%	8%	7%	8%

Krajem 1940 bančin obrtni kapital iznosio je 30,5 mil., za oko 2 mil. više nego u 1939. Skoro polovina obrtnog kapitala otpada na sopstvena sredstva. Zbog pada kursa izvesnih hartija fond kursne razlike smanjen je prošle godine za 60 hilj. din. Nasuprot tome opšti i specijalni rez. fond su povećani za 502 hilj. din., i to dotacijama iz dobiti (346 hilj.) i sopstvenim prinosom opšteg rez. fonda (106 hilj.). Tuda sredstva su predstavljena računima »ulozi«, »poverioci«, »reeskont« i »razna pasiva«, a iznose ukupno 16,1 mil. din., od čega otpada 9,43 mil. na reeskont, 3,85 mil. na uloge i 2,57 mil. din. na poverioce. U odnosu na prethodnu godinu »poverioci« su povećani za 1,8 mil., a reeskont za 1,6 mil. din., dok je stanje uloga smanjeno za ukupno 2 mil.

Aktivni tekući računi su najglavniji bančin plasman. Ova pozicija, na koju otpada preko 62% cele aktive, iskazana je sa 19,1 mil. din. i u odnosu na prethodnu godinu je povećana za skoro 5 mil. din. Nasuprot tome stanje eskontovanih menica palo je sa 5,09 mil. u 1931 na 3,55 mil. din. krajem 1940. Hartije od vrednosti takode su smanjene za oko 600 hilj. din. (na 5,7 mil.) zbog prodaje jednog dela hartija i razlike na kursu na akcijama Narodne banke. U sastavu bannog portfelja hartija od vrednosti nalaze se samo probrani i prvoklasni papiri, kao što su akcije Narodne banke (178 kom, prema 250 kom. krajem 1939), obveznice Ratne štete (1.785 kom.) i drugi kurenti državni papiri, akcije Fabrike aeroplana Rogožarski a. d. (2.640 kom. po nom. 1.000 din.) i akcije Agrarne banke (908 kom.). Od jednog svog dužnika Banka je u prošloj godini kupila i jedno nepokr. imanje u Valjevu.

U odnosu na prethodnu godinu prihodi po svima poslovima povećani su za oko 600 hilj. din., a rashodi za 300 hilj. Inače, ukupni prihodi u 1940, bez prenosa dobiti, iznosili su 3,54 mil., dok su rashodi i otpisi iskazani sa 2,07 mil. din. Prema prethodnoj godini najviše su povećani prihodi od kamate, što je posledica jačeg kreditiranja po tekućim računima. Za oko 150 hilj. veći nego u 1939 bili su i prihodi od hartija od vrednosti.

Čisti dobitak iznosi 1 mil. 654 hilj. din., a ovako je podeljen: 800 hilj. za 8% dividendu (prema 7% za prethodnu godinu), 250 hilj. specijalnom i 146 hilj. opštem rezervnom fondu, 205 hilj. za tantijemu članovima oba odbora i činovnicima. Ostatak od 253 hilj. prenet je na novi račun.

U upravi su g.g.: Radisav J. Jovanović-Resavac (pretsednik), Budislav Ž. Vukojević, Vaso Knežević, Dobrivoje T. Lazarević, Jaša Alkalaj i d-r Dragoslav Blagojević. U nadzornom odboru nalaze se gospoda: Mića Crvčanin (pretsednik), Aron Alkalaj (potpretsednik), Milutin Močević, Dušan B. Živković i Jovan D. Zivadinović. Direktori su gospoda: Teodosije Ristić i Aleksandar S. Borisavljević.